

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 19/14
Luxemburg, 13 februarie 2014

Hotărârea în cauza C-367/12
Susanne Sokoll-Seebacher

Criteriile demografice aplicate în Austria pentru înființarea unor noi farmacii sunt incompatibile cu libertatea de stabilire

Prin faptul că nu permit derogări pentru a ține cont de particularitățile locale, aceste criterii nu respectă cerința de coerență

În Austria, înființarea unei noi farmacii necesită o autorizație prealabilă condiționată de existența unei „necesități”. Nu există o necesitate atunci când înființarea unei farmacii are ca efect reducerea clientelei unei farmacii existente sub un anumit prag. Mai precis, nu există necesitate atunci când „numărul persoanelor care vor trebui aprovizionate întotdeauna” de farmacia existentă (și anume numărul de locuitori permanenți dintr-un perimetru de maximum 4 km) scade sau este mai mic de 5 500. Cu toate acestea, atunci când numărul de locuitori nu atinge această cifră, trebuie să se țină cont de persoanele care trebuie aprovizionate ca urmare a faptului că își desfășoară activitatea, utilizează servicii sau mijloace de transport în zona de aprovizionare a farmaciei existente.

În demersul de a înființa o farmacie la Pinsdorf, doamnei Sokoll-Seebacher i-a fost respinsă cererea pentru motivul că nu exista o necesitate pe teritoriul acestei comune. Astfel, dintr-o expertiză efectuată de ordinul austriac al farmaciștilor rezultă că înființarea unei farmacii la Pinsdorf ar fi avut drept efect scăderea potențialului de aprovizionare al farmaciei vecine (situată în comuna Altmünster) mult sub pragul de 5500 de persoane. Doamna Sokoll-Seebacher susține că această expertiză nu a ținut seama de renunțarea la o conexiune rutieră directă existentă între Pinsdorf și Altmünster. În plus doamna Sokoll-Seebacher afirmă că fosta proprietară a farmaciei din Altmünster era perfect conștientă, atunci când a înființat farmacia sa, de faptul că numărul de 5 500 de persoane nu va fi atins niciodată. Sesizată de doamna Sokoll-Seebacher, o instanță administrativă austriacă solicită Curții de Justiție să stabilească dacă dreptul Uniunii (în special libertatea de stabilire și libertatea de a desfășura o activitate comercială consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene) se opune unei astfel de reglementări naționale.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde că **libertatea de stabilire** – în special cerința privind coerența în atingerea obiectivului vizat – **se opune unei reglementări care nu permite autorităților competente să țină cont de particularitățile locale și să deroge astfel de la o limită fixă a „persoanelor care vor trebui aprovizionate întotdeauna”**.

Curtea observă mai întâi că, deși litigiul nu conține niciun element transfrontalier, reglementarea în cauză poate intra sub incidența libertății de stabilire, dat fiind că nu este exclus ca aceasta să poată fi aplicată și resortisanților altor state membre care doresc să se stabilească în Austria pentru a înființa o farmacie. În plus, nu este exclus ca dreptul național să poată impune să fie acordate unui resortisant național aceleași drepturi precum cele conferite în aceeași situație de dreptul Uniunii unui resortisant al altui stat membru.

În ceea ce privește domeniul de aplicare al libertății consacrate la articolul 16 din cartă, Curtea observă că aceasta din urmă face trimitere, printre altele, la dreptul Uniunii și, prin urmare, la libertatea de stabilire. Curtea concluzionează că reglementarea în cauză trebuie examinată numai în raport cu această libertate.

Curtea amintește apoi că libertatea de stabilire nu se opune, în principiu, ca un stat membru să adopte un sistem de autorizare prealabilă pentru instalarea unor noi furnizori de asistență medicală

(precum farmaciile) atunci când un astfel de sistem se dovedește indispensabil pentru acoperirea unor eventuale lacune în privința accesului la prestații sanitare și pentru evitarea înființării unor structuri redundante, astfel încât să se asigure o asistență sanitară adaptată nevoilor populației, care acoperă întregul teritoriu și țină seama de regiunile izolate din punct de vedere geografic sau dezavantajate în vreun alt mod¹.

Pe de altă parte, Curtea consideră că, în aplicarea criteriului privind numărul de „persoane care vor trebui aprovizionate întotdeauna” există un risc de a nu se asigura în Austria un acces egal și adecvat la serviciile farmaceutice anumitor persoane care locuiesc în regiunile rurale și izolate, situate în afara zonelor de aprovizionare ale farmaciilor existente (cum sunt în special persoanele cu mobilitate redusă). Prin faptul că nu a permis autoritățile naționale competente să deroge de la această limită fixă pentru a ține cont de particularitățile locale, reglementarea austriacă nu îndeplinește cerința din dreptul Uniunii, potrivit căreia obiectivul vizat trebuie urmărit în mod coerent.

În schimb, Curtea consideră că reglementarea în cauză îndeplinește cerința din dreptul Uniunii, potrivit căreia un sistem de autorizare care derogă de la libertatea de stabilire trebuie să se întemeieze pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în mod anticipat, care pot circumscrie suficient exercitarea puterii de apreciere de care dispun autoritățile naționale competente.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

¹ Hotărârea Curții din 1 iunie 2010, Blanco Pérez și Chao Gómez ([C-570/07](#) și [C-571/07](#)). A se vedea de asemenea Comunicatul de presă nr. [49/10](#).